

Prof. Dr. Turhan AKBULUT

Geçmiş sanki yaşıyorum: 1977 ders yılında İstanbul Tıp Fakültesi Halk Sağlığı derslerinde meslek hastalıklarını anlatacaktım. Fakat fakültede meslek hastalığı vakası yoktu. SSK Eyüp Meslek Hastalıkları Hastanesi Başhekimi Doktor Haldun'a telefon ettim. Mümkünse bir meslek hastasını derste göstermek üzere göndermesini rica ettim. Genç bir asistan Dr. Taner Güven bir kurşun zehirlenmesi vakası getirdi. O vakayı anlattıktan sonra da Haldun'la olan ilişkilerimiz sürdü. SSK Kartal'da bir hastane yapımına başlamıştı. Bu hastanenin meslek hastalıklarına tahsis edilmesi için Haldun çaba gösteriyordu. O tarihte SSK Genel Müdür Yardımcısı Dr. Engin Tonguç sayesinde bu mümkün olabildi. Ve Haldun öyle bir hastane kurdu ki bunun dünyada pek nadir olduğunu rahatça söyleyebilirim. Kendisinin Milano'da Clinica Derravor'da gördüğünün aynısını yaptı. Böylece, holistik tıbbın bütün kademelerini yerine getirdi. Primer konumu olarak işyerlerinde erken teşhis için taramalar yaptı. Sekonder koruma için bu hastaları hastaneye alıp tedavi etti. Tersiyer koruma için gerektiğinde rehabilite etti. Hastanenin bu hizmetlerini yaparken araştırmacı rolünü de ihmal etmedi.

BAZI AĞAÇLAR KURUYARAK, BAZILARI YEŞİLKEN ÖLÜR!

Halk Sağlığı stajyerlerini postalar halinde Kartal Meslek Hastalıkları Hastanesi'ne göndermeye başladım. Her ay hastane ile fakülte arasında bilimsel toplantılar organize ettik. Haldun'un yapmış olduğu bu çalışmalar maalesef birçok kesimlerce kıskanılarak önlenmeye çalışıldı. Bu hususta Çalışma Bakanlığı ile işçi sendikalarını suçluyorum. Çünkü Haldun bir gün üzüntülü bir sesle telefon etti. "Hoca, bizim hastaneyi kapatıyorlar, genel hastaneye çeviriyorlar. Bize de başka bir yerde ufak bir yer tahsis edecekler" dedi. Hemen Ankara'ya gittim. O tarihte Türk-İş Genel Başkanı Şevket Yılmaz'ı alarak Sosyal Güvenlik Bakanı Sadık Şide'yi ziyaret ettik. Bakan aynı zamanda Türk-İş'in Genel Sekreteri idi. SSK'nın bu kararını iptal ettirdi. Birlikte çalışmalarımız yeniden büyük bir hızla sürdü. Fakat bir gün Haldun'un sıkıntılı bir sesle tekrar telefon ettiğini hatırlıyorum. "Hoca, hastaneyi gene genel hastaneye çevirme kararı aldılar. Ben istifa ediyor ve emekliliğimi istiyorum" dedi. Kendisi bu büyük darbeden yılmadı. Bir taraftan Kızılay'ın Bakırköy Dispanseri'nde başhekimlik, Paşabahçe cam tesislerinde İşçi Sağlığı Koordinatörlüğü ve en büyük meşgalesi olan işyeri hekimliği seminerlerine bütün hızıyla devam etti, ölene

kadar. En büyük üzüntüsü; işçi sağlığının dünya standardında olmamasının cevabını bulamamaktı. Bütün tesellimiz, işçi sağlığına büyük bir hizmet vermiş tek kuruluş olan TTB'nin gayretlerini önleyenlere karşı duyduğumuz büyük mücadele hırsı idi.

Haldun'a derdim ki: "benim çocukluğumda evimizin bir odasında duvarda büyük bir tablo vardı. Eski Türkçe ile yazılan bu tabloda 'buda geçer yahu' yazıyordu". Haldun son anına kadar TTB'de işçi sağlığı toplantılarını hiç kaçırmadı. Gelecek nesillerin bıraktığı yerden yukarıya doğru çıkarılacağı onun ümidiydi...

